

מיהו ואזיר אליבאנדורה של ממשלת ישראל -

ומי מנטרל את מי במיזון הכנסת

אלי בן-אלישר
מנכ"ל מישרד ראש-הממשלה וראש משלחת ישראל לוועידת קאהיר, לא יכול היה להתגבר על התייר שבתוכו כאשר נלקחה המשלחת לסיור לרגלי הפירמידות. למרות שעשרות צלמים הנציחו את המעמד, התעקש בן-אלישר לצלם צילומי תיירות גם בעצמו, כשחבריו למשלחת מציעים לו להצטרף לצבא צלמי העיתונות. בתמונה: חברי המשלחת מאיר רוזן, האלוף אברהם טמיר ומנהל לישכת העיתונות זאב חפץ (משמאל) ליד בן-אלישר לרגלי הפירמידה.

שמו לאפרים קציר ונבחר לכהונת נשיא מדינת-ישראל.

לכל סיעה גדולה בי כנסת יש מצליף משלה, שתפי קידו לדאוג שהח"כים ימצאו באולם המליאה בזמן ההצבעות. מצליף הליכוד הוא ח"כ פסח גרופר, המצליף של המערך הוא ח"כ ז'אק אמיר ומצליף המפד"ל הוא מוכיר הסיעה עורך-הדין הצעיר אריה האן. באחד מימי הי-שבוע שעבר הסתובב האן בי-מזון וחיפש ח"כים מסיעותו לצורך הצבעה. כך נהג גם ח"כ אמיר. ליד אחד השולחנות הסבו לארוחת-ערב ח"כ דרור גלאס מהמפד"ל וח"כ יוסף שריר מהמערך. שני המצליפים הגיעו אל שולחנם וביקשו מהם להיכנס לאולם המליאה. אמר גלאס: "בחיי-כס, אתם לא רואים שהתיישבנו ליד אותו שולחן במיוחד? בעצם היתנו כאן ביחד, אנחנו מנטרלים האחד את השני."

רבים מן הח"כים הת-ליטו לחסוך דלק, ובאחרונה אירגנו לעצמם הסעות משור-תפות. אחת מאלה היא זו שבה מתחלקים שרי-המיסחר-התע-שייהלשעבר חיים בר-לב, שרי-התחבורה-לשעבר גד יע-ור-הפנים-לשעבר חיים צדוק, שהוא איש אמיד מאד המחזיק בנהג פרטי צמוד.

באחת משיבות ועדת הפנים של הכנסת אמר ח"כ הליכוד, אמנון לין: "יצא לי לשמוע את נאום ראש-הממשלה מנחה בנאום, בעת ביקור סאדאת, בשפה הערבית, וזה נשמע גורא ואיום." הגיב שרי-המיסטר-ה-לשעבר ח"כ שלמה היקל: "אל תדאג, גם בעיברית זה נשמע גורא ואיום."

הבריחה הפופולארית ביותר בכנסת אינה נוגעת לי-ועידת קאהיר, אלא דוקא לי-שרי-הקליטה, דרור לוי. מספ-רים כי עוזרו הגיינג'י של ה-שר, מיכה רייסר, אמר לו באחד הימים: "כבוד השר, אשר יגורת בא..." השיב לו השר: "אז תכניס אותו."

כוכב תוכנית הטלוויזיה עלי כותרת ששודרה ביום הי-

אפירה טילפנה למיפעלי-אופי-נה ידועים בארץ, ביקשה מהם לשלוח לגברת הראשונה של מצרים מתנות פרי ייצורם.

במערכות העיתונים ובבניין הטלוויזיה בארץ מס-תובבים כיום עיתונאים מחוס-כלים, שלא נסעו עם המישי-חת לוועידת קאהיר. אחד מ-אלה הוא הכתב לעניינים ער-ביים של ידיעות אחרונות, יהושע וולמיש, שלא נש-לח מטעם עיתונו לקאהיר. תר-תיו נשלחו הכתב המדיני ישעיהו ("שיקה") בן-פו-רת, והכתב הצבאי איתן הכר. בבניין הטלוויזיה מס-תובב, אבל וחפיר-ראש, הכתב לענייני אווירה חיים ("קיי-מול") גיל. כששמע גיל כי יוצא מטוס נוסף למצרים ובו עמיתיו, הכתב הפרלמנטרי של הרדיו אבנר תבורי, הכתב יליד מצרים ויקטור נחמי-אם והטכנאי הערבי הראשי של הטלוויזיה, עבד אל-וואהב, מיהר והגיש בקשה להיכלל ברשימת הנוסעים קא-הירה. בקשתו נדחתה, אך הוא

לביקורו של הנשיא אנוואר אל-סאדאת בי-ש-ראל היתה כבר השפעה על ממשלת-ישראל, לפחות בת-חום המינוח הפנימי בין חברי הממשלה. כך, למשל, נוהג שרי-הביטחון, עזר וייצמן, מאז הביקור, לכוונת את עמי-ת, שרי-התקלאות אריאל ("אריק") שרון, כתואר "וא-זיר אליבאנדורה" - שרי-העג-בניות.

באחד הימים הסתובב ח"כ המפד"ל אברהם מלמד ועוף פנים במיסדרונות הכנ-סת. פנה אליו אחד מעוזרי השרים, ואמר לו: "מלמד, למה אתה לא מחייך? השלום עומד לפרוץ." השיב מלמד: "חביבי, השלום כבר פרץ, אבל לא בכמויות מיסחריות."

העיתונאים הישראלים השהים בקאהיר מתחרים בי-ניהם על זכות ראשונים. סמי-גרינשפן, עורך חדשות-הי-חוף של ידיעות אחרונות, היה הראשון שנכנס למצרים בדר-כון ישראל. אנשי הטלוויזיה

אברהם טמיר
ראש אגף תכנון במטכ"ל, שהוא המומחה הצבאי במשלחת ישראל לוועידת-קאהיר, גילה התעניינות מיוחדת במצויני מוזיאון קאהיר, בעת שחברי המשלחת ערכו שם סיור מאורגן, מלווה בהסברים מפורטים מפי המוזיאון. האלוף טמיר (שלישי מימין, אחרי בן-אלישר ורוזן) העיר למראה מסיכת זהב בגודל גוף אדם, שכיסתה את גופתו החנוטה של אחד הפרעונים: "בזה הזו ניתן היה לפתור חלק מהבעיות הכלכליות של מצריים."

לא התייאש, מיהר אל מערכת העיתון האירישאי, לעצטע נייעט, השיג מעורכיו אישור שהוא נציג העיתון בוועידת קאהיר. אולם האחראים עליו בטלוויזיה, משמעו את הי-דבר, הודיעו לו חד-דחלק שאם ייצא כנציג העצטע נייעט לקאהיר, הוא יכול להישאר שם ככתב. גיל העדיף את הי-טלוויזיה הישראלית, ונשאר בירושלים. במערכת על המישי-מר מסתובבת, מתוסכלת הכ-תבת המדינית דליה שחורי. לעל המישימר הוקצה רק מקום אחד במישלחת, ועליו התחרו שתי מועמדות: שחורי, וה-כתב לעניינים ערביים סמי-דר ("מדי") פרי, הדוברת ערבית רהוטה. הוחלט לשלוח את פרי, אך שחורי התנגדה. לבסוף הוחלט לערוך הגרלה,

אהוד יערי ואלכס גיל-עדי היו הראשונים ששיררו ישירות מקאהיר בטלוויזיה. ו-אילו אלי סונדרפן, הכתב הישראלי של העיתון ההולנדי טלגרף, היה הישראלי הראשון שכיים בקאהיר. בשבועי-מי-טיל ברחובות הבירה המצרית גילה אלי כי ארנקו נעלם. לא היה בו אומנם סכום כסף גדול, אבל נמצא בו מפתח הכספת במלון, שבה טמן את כספו ואת תעודותיו. סונדרפן נאלץ לשלם סך 20 לירות מצ-ריות (כ-600 ל"י) תמורת פרי-צת הכספת במלון הילטון הי-קאהירי.

חלק מן המתנות שקיב-לה רעיית הנשיא המצרי, גי-האן סאדאת, הגיעו אליה ביוזמתה של אופירה נכון, רעייתו של ח"כ יצחק נכון.

לאנשים הנכונים!
777
הברנדי הלאומי שהוא בינלאומי.

כרמל אז מזרחי
מקני ראשון לציון וחרון יעקב